

Huls

Het scherm roept als een echoput,
elke dag weer hetzelfde.
Het scherm heerst als een dwingende God,
met maar één gebod:

kijk, luister en reageer!
Dat is je lot!
Laat de anderen maar gehoorzamen,
ik verzink in mijzelf.

Mijn ziel is stil
als in een grot
meters diep onder een berg.
Daar is luisteren niet erg.

In de huls van deze stilte,
waar de wereldpijn verdwenen is,
zwebben geboortes rond
als woorden die verbinden.

Ik kijk in het gezicht
van een nieuw gedicht.
De anderen hebben
alleen maar ondergaan.

Ik heb tenminste
iets zinnigs gedaan.

Kleine dingen

Kleine dingen doen ertoe.
Kleine dingen zijn nooit moe.
Ze bouwen aan mijn lichaam,
God mag weten hoe.

Kleine dingen zijn niet zichtbaar,
stil en vlijtig zijn ze aan het werk.
Ze bouwen aan mijn lichaam,
en maken mij weer sterk.

Kleine dingen zijn nooit moe,
al snap ik echt niet hoe.
Na het wandelen en fietsen
ben ik wél aan rusten toe.

Kleine dingen bouwden
en verwekten mijn geest.
Zonder kleine dingen
was ik er nooit geweest.

De stilte

De stilte heeft geen stralen,
het is het grote niets.
De stilte bezit geen stralen,
een koepel zonder iets.

De vriezer met vroeger
blijft gewoon gesloten,
waar zijn de verhalen
die mij verblijdden of verdrotten?

De stilte blijft maar zwijgen.
De doden huilen niet.
Ik verbijt mijn tranen.
De doden kennen geen verdriet.